

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Platonis monachi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

VITA S. PLATONIS MONACHI

luculenta Oratione quam in eius funere con-
Theodorus Studita.

4 Aprilis.

Parentes S.
Platonis.

Beatus Plato, qui à prima iuuentute su-
mos virtutum omniũ flores spirauit, pa-
res habuit Sergium & Euphemizum cum
neris tũ morum nobilitate admodũ in-
quibus in tenera ætate orbis, ab vno quodam
sanguineo suo ad æratem vsque pubescentem
carus est. Et quidem cum magna quædam ad-
rum omnium licentiam viã illi pateret, is di-
tia & virtutis exercitatione, animi nobilitate
externis honoribus, ad honestam virtutis viã

Deuitat ma-
lorum con-
sortia.

rexit, summoque studio perditorũ hominum
fortia deuicans, eorum familiaritatem appe-
torum consuetudine cum doctior tum indige-
rior euadere posset. Etenim pro ludo diuinat-
ones quibus attentus erat, pro theatris & spec-
lis ecclesias frequentabat; pro inhonestis diu-
rijs honesta collegia: quodque laudabilius

Sæpius con-
stetur.

cultas mentis cogitationes: & acta cuidam
qui præerant, sæpius cõfitebatur. Quæ res mag-
religionis illius erat indicium: neque exigua
admirationem afferebat, pariterque viã ad
orem vitam multis aperiebat.

Distribuit
sua paupe-
ribus.

Cum itaque mētis oculos ad sempiternarum
rum contemplationem erexisset, non dubitans
sanctus earum desiderio alacrior factus, am-
mas cum paterna domo facultates diuendens
rumque preciũ, (duabus sororibus paucis que-
dam relictis) pauperibus distribuere, atque in
regiones petere. Erat in partibus Olympi

Theoſtistus
Archiman-
drita.

mandrita quidam Theoſtistus nomine, cum
tũ vitæ sanctitate clarus, in loco, qui Sym-

pellabatur
adere cup
is, vnico c
regiẽ sibi
ine appell
gressus, si
it, manu p
rea se ves
bus à se di
Hoc mod
stis, ad Th
tum venie
corpus in
iectissimu
atis suã g
ristum lu
mptu, mag
st operis p
ntumelia
tur. Nam
nt prolixã
edia ac vig
ens mori
omenti eff
dix omniu
de nihil r
ictissima e
ere, & vlc
ilitatis stu
Hinc cum
firmus esse
simo virtu
fundente,
o maiori a

pellabatur degens. Huic se Plato in disciplinam
adere cupiebat. Cum igitur patrijs finibus reli-
is, vnico comitatus famulo propter probitatem
regie sibi charo, in eum locum, qui Regum no-
ine appellatur, venisset, densam quadam syluam
gressus, si autem sibi comam, eius qui eum sequeba-
ir, manu præcindi iussit, pullaque, tanquam pur-
rea se veste induit, & famulum cum preciosis ve-
ibus à se dimisit.

Tondet sibi
comam.

Hoc modo rebus terrenis animo magno valere
lis, ad Theoctistum futuri certaminis sui magi-
um venit, cui se totum, & mentem & voluntatem,
corpus integra obedientia resignauit, & tanquam
uectissimum quoddam mancipium, spreta nobi-
atis suæ gloria, alieno se imperio libens propter
ristum subdidit. Gaudebat in omnibus sui con-
mptu, magnoque se beneficio affectum putabat si
st operis pensum diligenter ac dexterè præstitū,
ntumelia afficeretur, & pugnis alapisque cæde-
tur. Nam reliqua virtutis exercendæ studia, vt
nt proluxa præces, extenuatio corporis, macies ex-
edia ac vigilijs contracta, humili cubationes, fre-
ens mortis meditatio, leuiora & parui admodū
omenti esse putabat, si non propriæ voluntatis (que
dix omnium peccatorum est) interitus accederet.
de nihil maiori diligentia contendebat, quam
ctissimæ obedientiæ virtuti se suaque omnia sub-
ere, & vltimum apud omnes locum, magno hu-
ilitatis studio adamare.

Integra &
perfecta ob-
edientia se
tradit The-
octisto.

Propria vo-
luntas.

Hinc cum patri suo spiritali fratribusque cha-
simus esset, tum externis etiam hominibus, cla-
simo virtutum eius splendore longè lateque sese
fundente, valde admirabilis visus est, eo magis
o maiori animo splendidū ac superbū paternæ
D 3 domus

**Præficitur
fratribus à
morte The-
octisti.**

**Victus eius
& mira ab-
sinentia.**

Vestis.

Stratum.

**Labor eius
& scribendi
studium.**

**Constanti-
nus Copro-
nymus per-
tingitur.**

domûs ac familię genus contempserat. Postea occulto & quàm ad caelestem patriam Theoctistus, mortuortuo habetis vinculis solutus, feliciter migraverat, fuit talis fuit ne muni fratrum societati præfectus, quam minoris, in quatum splendore illustravit, ad eumque statum abbat, non condicionem prouexit, vt mansio illa et omni potera sanctissima nominaretur. Cibus illi erat panis et postea fabæ oleribus & summis herbis: Potu illi sunt tempora, vapidissimus præbebat, neque hic quotidianus, scitur: id quaterdam ultra diem vnum, interdum in tota necessarijs quomada bis, vel decimo quoque die sumptus. Vestis. Quo terat tenuis ac vilis, quæ aeris iniuriam repellere superflua quæ elegantiam aliquam ostentaret. Stratum in vrbe mollis aut diffuens lectus, sed qui corpus affligit. Tunc & ad spiritalia ministeria firmum seruare par, rediunt. Ad hæc manibus proprijs cum sacro Apostolo exesse crecessitatibus suis consulebat, neque panem vnum eis, sed totgratis comedit. Quid dicam de scribendi assidue liundè illi & studio? Undenam quæso tanta librorum abunlexantibus tia nostris monasterijs suppeditata est? An non mentibus. lius sanctis manibus & laboribus? quos ad eum it, vt dor animo illustratur, & eius manum ingenium atum con miramur quæ talia ac tanta nobis præliterum dei homin ulit. immo Erat temporibus illis summa quædam imprefessit, an tistempeitas. Constantinus ille impijs cogitanda studi bys feruens, malitiæ domicilium, multorum in vrbe re tum draco, eius hæresis propugnator, quæ Spectata vit imaginibus bellum indixit, monastici ordinis Hinc om biffimus persecutor tunc regnabat: à quo quonore dig nostrorum Nazæorum non fuit exterminatu residere vo quis latens non in medium est prolatus? Quis valde ar eorum qui resistebant, non ad impietatis barba ostea quæ detractus? ita vt sicubi aliquis eorum, qui in emacula p erant, relictus fuisset, tanquam scintilla quæ

fletu occulto & obscuro loco iacens, ita latuerit, ut pro
 mortuo haberetur apud eos qui adhuc supererant.
 fuit talis fuit noster Elias à Domino ipso seruatus ijs in
 innocis, in quibus exercitationi monasticæ operâ na-
 statuabat, non eius manibus captus, qui nouus Achab
 omni poterat, neq; eius impietatis particeps factus,
 panis e post caliginistâ quàm nocturnâ cuiusdam pugne
 fons tempora, velut lucifer quidam denuò nobis exori-
 us, scetur: id quod factum vidimus. Dehinc enim ne-
 ta heffarijs quibusdam de rebus Bizantium ingressus
 Vellit. Quo tempore videre licuit monachos ipsos,
 ellentui superfuerant, tanquàm lumina quedam ab ijs
 acumti in vrbe Bizantina erant, conspectos fuisse.

Tunc & beatus ille, qui mortuus antea putaba-
 tur, rediuius agnitus est, neque enim à cognatis su-
 esse credebatur: ex eoque non solum consanguini-
 cis, sed toti Bizantio celeberrimus factus est, alijs
 iundè illum atrahentibus ac iucundissimè am-
 abantibus, nobiliq; ipsius doctrina libentissimè
 uentibus. Et certè tanta doctrinæ eius excellentia
 it, ut domos omnes in vrbe aliam in formam &
 atum conuerterit. Iurandi cōsuetudinem ab eius
 ei hominibus quotidianis admonitionibus ab-
 tulit. immoderatum corporis cultum sua doctrina
 preffit. ardentissimū charitatis in pauperes exer-
 endæ studiū hominibus persua sit; ac tādē effecit
 in vrbe regia regij, cælestis inquam regni, mores
 peccata vitæ testimonio comprobati elucerent.

Hinc omnes illum suspicere, admirari, summoq;
 onore dignū iudicare, ac Nicomediensū ecclesiæ
 residere volebāt, sed vir sanctus iucūdisimè quie-
 is valdè amās, ad amicam solitudinē reuersus est.
 ostea quā verò Christi cultrix Irene ad regni gu-
 ernacula puenit (sub cuius imperio cū alijs bonis,

D 4 cum.

Venit Bizan-
 tium & ex-
 cipitur mi-
 ra gratulati-
 one ab ami-
 cis qui eum
 extinctam
 putabant.

Reformat
 mores Bizan-
 tinorum.

Præficitur i-
terū mona-
sterio.

tum monasticæ vite adeundæ facultas & ianua
 refacta est, quæ olim ab impio Imperatore clau-
 fuerat) vir beatus vel inuitus ad monasterij reg-
 men, cui antea magna cum laude præfuerat, itere
 assumptus est, clauūque nauis illius qua multo
 salus vehebatur regere coactus. Cum igitur se-
 pium ad præfecturam illam exercendam vidisset
 neque sine periculo eam fugere posset, tunc ante
 magno & excello tanta cum prudentia ac dexte-
 rate gubernacula suscepit, vt antiqua illa mona-
 chæ vita disciplina ab Apostolis & magno illo Ba-
 lio constituta, multisque tunc obscuritatibus im-
 luta, ad pristinum splendorem reuocata videretur.
 O quam tunc erant pulchra tabernacula tua facta
 quam illustris pietatis species ad aliorum emen-
 tionem ex vita monachorum moribusque lucebat.
 Ea profecto erat in monasterio, illius pietatis fa-
 es, quæ solo sui aspectu facile quosuis ad virtutis
 morem prouocabat. Neque solum pietas hæc in
 monasterij fines clausa tenebatur, sed per omnia
 imperij regna radios longe lateque spargebat, &
 bicunque salutem alicuius periclitari, vir sanctus
 audiebat, illic virtutem suam exerebat, summis
 viribus importunum animarum hostem submo-
 re nitebatur.

Pietas infi-
gnis in mo-
nasterio.

Constantini
Irenes filij
impietas.

Cum Constantinus Irenes filius nuper ad imp-
 rij gubernacula prouectus, imperij potestate ad
 gitorum omnium licentiam abuteretur, & patri-
 maternæ reuerentiæ & custodię freno abiecto, pa-
 tim diuinis legibus conculcatis, legitima vxore
 pudrata, Herodis exemplo mœcharetur, & om-
 ferè iniquo illi facto assentirentur: solus hic dis-
 nus Plato cum discipulis suis a veritate contra
 quitatem constans permanfit, neque vllis minus
 blandit
 sus est.
 flagella
 bançur,
 lebat, n
 verita
 dia con
 que ali
 dicto p
 secutio
 O fo
 imperi
 bris fra
 mina q
 intrep
 verum
 stantia
 fit, sed
 conclus
 fit. Hæc
 fecli qu
 monast
 stodia v
 uerat. I
 ro sanct
 ulterio
 simulab
 bant, qu
 ille ar
 ijs se aff
 la temp
 re potes
 am ref
 Breu
 blan

blanditijs in consensum tanti sceleris pertrahi passus est. Nuncia nuncijs, minæ minis addebantur: flagella, exilia, membrorū mutilationes proponebantur, sed omnia inuictō animo vir sanctus repellat, nullaque certamina quamuis durissima pro veritatis defensione recusabat. Hinc Cæsar iracundia cōmotus graui illum exilio, discipulis aliō atque aliō dispersis fugatisque, multauit, regioque edicto prohibuit, ne quis eorum, qui Dei causa persecutionem patiebantur, alicubi reciperentur.

Plato cum suis discipulis pro veritatis defensione exilio multatus.

O fortem illius viri mentem & animum, qui nō imperium formidauit, non minis cecidit, non illecebris fractus est, cū præsertim cognata illi esset foemina quæ Herodiadis mentem habebat: quinimō intrepida oratione vsus, ac nihil veritus, id, quod verum erat, confessus fuit. Cæsar vt animi eius constantiam frangeret, non quidem securum percussit, sed in cellula quadam, vt maleficum hominem, conclusit, cibūque per angustum foramen dari iussit. Hæc vna cum Cæsare agebat monachorum præfecti quidam; quodque miserabile est, carcer erat monasterium Imperatoris palatio adhærens; custodia verò princeps erat is, qui adulteros coronauerat. Denique tam consanguinei, quàm alieni, viro sancto illudebant, & generosum hominem adulatorum comprobatores stultitiæ & insaniæ insultabant, ac falsæ gloriæ studiosum eum iactabant, qui pro Christi gloria certamen subierat. Sed ille arumnas illas ita ferebat, vt insigni beneficio ab ijs se affectum putaret. Nulla enim aduersitas, nulla tempestas eius religionem & charitatem superare potest, cuius studium sincera mente ad Dei gloriam refertur.

Multa inulsto animo patitur.

Breue tempus intercessit & adulterinum illud
D s impe

S. Plato cum
magna glo-
ria libera-
tur è carce-
re.

imperium de medio sublatum fuit. Tunc fidelis-
mus ille diuinarum legum custos, confessionis bra-
uius recepto, à carcere ipso, tanquam victor exiit,
multisque laudibus & carminibus celebratus, fo-
lix dicebatur, eorum testimonijs comprobatus, qui
anteà ipsi obrectabāt atque illudebant. Cùm enim
regina Irene ad intermissum imperium rediisset, &
virum hunc summa reuerentia, tāquàm martyrem
prosequeretur, tunc multi instar retro fluentis flu-
uij ad Platonem conuersi, magnis laudibus eius ad-
uersus impietatem constantiam celebrabant, adeo
vt ipse cultos carceris in terra prostratus, supplex
ab eo veniam postularer. Sed ille qui nulla se iniu-
ria affectum putabat non modò ignouit, verum eti-
am omnibus se subiciebat atque in sui ipsius con-
temptu mirificè gloriebatur.

Abdicat se
præfectura
monasterij.

Cùm discipulos suos ab exilio reuocatos, colle-
gisset & collapsa pietatis fundamenta restaurasset,
omni se præfectura abdicauit, & in loco angusti-
mo conclusit vt per assiduam diuinarū rerum con-
templationem arctiori amoris vinculo se Deo con-
iungeret. Ibi ardenti orationis studio & indefesso
manuum labore aduersus hostem diabolū ita pu-
gnauit, vt tamē fratrum curam minimè negligeret.
Nam alios tristes consolabatur, alios animo defici-
entes recreabat, lapsos multos erigebat, & illorum,
qui acerbitate aliqua affecti erant, moerorem lenie-
bat. Quanta verò rigiditate erga se vsus fuerit vit
illa oratio explicare potest. Ferrea quadam catena
valdè graui pedes constrinxerat, qua oneratus no-
cturnum pariter ac diurnum laborem sustinebat,
& infatigabilem se in carnis castigatione præbebat,
impietatisque studium ex omnium animis euelle-
re conabatur.

Rigor vite
suis.

Noct

Nocte quadam è cellula sua egressus quendam
 Cæsaris propinquū adiit, & multa admodum, com-
 munitatis utilitatis causa, eius auribus quamuis ingra-
 ta inculcauit, ut pace & otio constituto Rempubli-
 cam bonis omnibus efflorentem redderet. Sed illo
 vix ad cellulam reuerso, tanto alter furore exarsit, Ite rum capē
 tur & mitti-
 tur in carce-
 rem pro ves-
 titate.
 ut missis continuò satellitibus virum sanctū & nos-
 trā cum illo comprehenderit atque munito in car-
 cere quatuor & viginti dies detinuerit. Heu quan-
 ta fuit tunc temporis illius calamitas. Nouis iniu-
 rijs vir sanctus vel potius veritas ipsa afficiebatur.
 Fratrum societas furiosè oppugnabatur. Et alij
 quidem in carcere seruabantur, alij ad iudicia, tan-
 quā rei trahebantur: ipse verò vnus omnium san-
 ctissimus ad synodum tanquā maleficus quispi-
 am ducebatur. Miserabile certè spectaculum erat,
 videre senem viribus corporis destitutum, subla-
 tum portari catena vinctum, & velut piaculum
 quoddam ab alijs humeris in alios, indecora traie-
 ctione, transmitti. Hei mihi: hæc nē fuit ordinati-
 onis synodæ cōgruentis ratio? hæc nē imperij Chri-
 stiani existimatio?

Sed, ut quæ in medio sunt, ea velut ludicra quæ-
 dam prætermittam, exilium iam decretum fuit, & Relegatur
 in exilium.
 pater ipse circumscriptus est in vna quadam insula
 ex his, quæ ante urbem sunt, quemadmodum & fra-
 ter noster in alia quadam valdè aspera; munito
 quodam carcere ad exilium accedente. Sed quonam
 modo Dei seruus abductus est? Distractus, vexatus,
 à duobus hominibus huc atq; illuc raptatus, ut ini-
 quum illud facinus vel ipsis lapidibus, sensus ex-
 pertibus lachrymas mouere potuisset. O immites
 & doloris sensu carentes illorum animos: qui iu-
 sum illum virum omninò desertū in cella quadam
 profun-

profundissimi lacus instar concluderunt, hominemque iam senio confectum & morbo vexatum, sub vnius cuiusdam serui potestate reliquerunt. Si quid imbecillitati suae consentaneum petebat, peruersus ille fores claudebat. Si necessitati naturae satisfacere volebat, iniquus ille seruus id ei exprobrabat. Cumque haec pateretur stabilis tamē aduersus omnes procellas manebat, & datam Christo fidem egregiè sanctèque seruabat.

Tandem verò longo carceris squalore fatigatus cum in lethalem morbum incidisset, Cæsar in urbem Bizantium ipsum transtulit, animique sui duriciam in virum sanctum nonnihil mitigauit. Itaque celeberrimus ille ciuitatem ingressus senio, pariter & laboribus fractus, lætus ad sepulcrum suum abiit, quod iam pridem videre concupiuerat. Quo vi-

Mortem vt
laborum fi-
nem & ini-
tium gaudij
aspicit.

Lætus mo-
xitur.

so Deo gratias agēs, vt animum ita & corpus ad iter illud felicissimum composuit. Mortem enim hilari vultu tanquam laborum suorum finem & veræ lætitiæ initium aspiciebat. Modulabatur sibi funebre hoc canticum, Resurgent mortui, & exurgent qui sunt in monumentis, & lætabuntur qui sunt in terra. Hæc cum & ipse caneret & alios vt pari sequerentur alacritate, hortaretur, caput ad dexteram inclinauit, tacitoque ac leni corporis motu sanctam animam Angelis tradidit, qui eam ad iustitiam solem perduxerunt.

VITA S. VINCENTII VALENTINI,
cognomento Ferrarij, professione Dominicani, sancti-
tate, doctrina, miraculog, clarissimi. ex ea quam
quatuor libris conscripsit Petrus Rauzanus Panormi-
titanus, Ordinis Prædicat. ad Reued. Magistrum
eiusdem